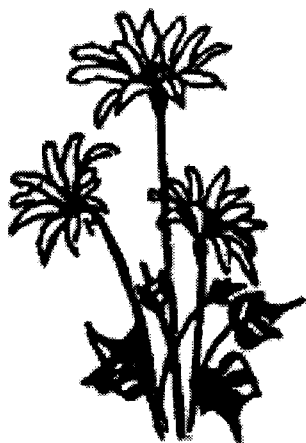

Ngày anh về

Thế Ngoại

Ngày anh về đất trời như mở hội,
Loa pháp vang âm vang dội khắp gần xa,
Ánh bình minh hạnh phúc chan hoà,
Mặt nhật huệ sẽ thăng hoa mãi mãi,
Giọt nước cành dương ngập tràn tường chảy,
Phiền não tiêu tan, bể ái cạn nguồn,
Suối tào Khê chan chứa mạch yêu thương,
Chiếc dép cỏ dẫm mòn đường lối cũ.

Ngày anh về mười phương vui đoàn tụ,
Lau khô ngay giọt lệ cũ phân ly,
Ranh giới không còn chia kẻ ở người đi,
Tình ruột thịt không để gì ngăn lối,
Kẻ trước người sau vẫn từ nguồn cội,
Nối lại mau thôi kéo máu chảy ruột mềm,
Cùng nắm tay cùng tiến bước đi lên,
Đường phục vụ mong mênh đang mở rộng.

Ngày anh về làm trùng dương dậy sóng,
Phá tan ngay những luật thuyết mơ hồ,
Tham luận vạch đường chân thực điểm tô,
Ba cuộc cách mạng xây trường thành giáo hội.
Mười hai điểm phải đi, có chỉ nam dẫn lối,
Thoát khỏi nghìn năm đêm tối mông lung,
Con đường ta sáng rực hướng đi lên,
Góp nhặt sỏi đá xây nền chánh pháp.

Ngày anh về tiếng cười thay pháo tết,
Phật tử hoan hô vang dội từng bùng,
Như đàn én về dệt lại một mùa xuân.
Ngày Đại Hội mở đường xây cách mạng,
Giáo chế ra đời làm từng lâm rục sáng,
Giáo quyền thi hành dẹp hết áng mây mù,
Giáo sản không còn riêng tư chia rẽ hận thù,
Tất cả sống trong tình thiên thu ruột thịt.

Ngày anh về lấy độ sanh làm mục đích,
Phật pháp đến nhà lợi ích cả thế nhân,
Tam Tạng dịch truyền, Tổ Ấn trùng quang,
Cửa Phật Học Viện huy hoàng mở rộng,

Giáo lý nhiệm mầu từ nay khơi lẽ sống,
Dứt hết rồi bước lạc lõng trầm mê,
Đường thành thang cõi Phật sớm đi về,
Lấy vô thượng Bồ Đề làm cứu kính.

Ngày anh về chỉ rõ ràng Phật tính,
Dẹp hết ngã nhân trong chánh định an tâm,
Thiện ác không còn khởi niệm xa xăm,
Tánh chơn giác từ nghìn năm sáng rực.
Lấy vô tâm làm phương châm gắng sức,
Thể dụng rõ thông công đức dài lâu,
Nghìn xưa truyền nối nghìn sau,
Bánh xe chánh pháp nhiệm mầu lan xa.

Thế Ngoại